GAZET'A TRANSILVANIEI.

„Gazet'a“ ese de 2 ori; Joi'a si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/2 galbini mon. sunatória.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare.

Nr. 63. BRASIOVU, 26|14 Augustu **1877.**

Scrisórea ultima a lui Kossuth.

Brasiovu, 25 Augustu n.

In mediuloculu agitatiuniloru, de cari se vede cuprinsa monarchi'a nóstra faç̧ia de resbelulu celu mare orientalu, 'si redica vocea si betranulu exdictatoru Kossuth, uniculu unguru, care mai traiesce astadi retrasu in strainatate, din causa ca nu se póte impacá cu starea lucruriloru in patri'a s'a. Elu a adressatu fideliloru sei Czegledeni érasi una din acele epistole profetice, in cari 'si mai vérsa din candu in candu amarulu singuratatii sale. Nu se póte negá, Kossuth scrie si acuma inca totu cu acelu focu alu tineretieloru, cu ajutoriulu caruia s'a suitu odinióra la trépt'a cea mai inalta in statu, devenindu idolulu masseloru, pe cari a le inflacará ia fostu succesu atatu de bine.

Betranulu agitatoru 'si-a alesu de asta-data o tema catu se póte de multiamitóre atatu pentru densulu, catu si pentru fidelii sei; elu cere in epistol'a s'a din Collegno al Barracone 12 Aug. a. c. adressata deputatului cetatii Czegléd Samuel Molnár, interventiunea Austro-Ungariei in favorulu Turciei, cere alianti a monarchiei nóstre cu Turci'a si condamna politic'a de pana acuma a cabinetului austro-ungaru. Trebuie se recunóscemu ca Kossuth atinge o córda fórte gingasia a connatiunaliloru sei formulandu o pretensiune atatu de poporala astadi la ei. De aceea trebuie se atribuimu sub impregiurarile de faç̧ia epistolei sale o importantia deosebita.

„Veghiéza Ungaria! cine va veghiá la portîle patriei, déca nu tu insuti!“ „Acest'a e strigatulu, care resuna in tóte unghiurile patriei, anuntiandu la amici si inimici cû voce tare, ca natiunea maghiara veghiéza asupr'a patriei sale“, esclama Kossuth. Indata dupa acést'a inse cá si candu s'ar' fi temutu ca a dîsu c'unu cuventu prea multu, se esplica asia:

... „Déca dîcu natiune maghiara, nu dîcu numai rassa maghiara, ci dîcu toti fiii fideli ai patriei nóstre fara diferintia de ginte, de limba si de religiune, cari fiindu alipiti cu patriotismu de typulu vietiei de statu, ce'lu pastréza Ungari'a in concertulu popóreloru europene de o miia de ani, voiescu se aiba Ungari'a si in viitoriu cá Ungaria, si in calitatea acést'a voiescu se o aiba unita, intrégа si asigurata in intregitatea s'a... Aici nu se tratéza numai de rass'a maghiara, pe care russofilii ar' reduce-o la patru milióne, aici e intrebarea ca óre Ungari'a remanév'a Ungaria? Cei ce dorescu o espansiune russésca, speculéza la aceea, ca acést'a espansiune va duce séu la imbucatatîrea Ungariei séu la desbracarea ei de typulu vietiei de statu conservatu de o miia de ani.“

In aceste cuvinte ni se presenta Kossuth celu vechiu cu tóte errorile si prejudiciile sale, acelu Kossuth, carele identifica patriotismulu ungaru cu interessele specifice ale rassei maghiare. Douedieci si siepte ani petrecuti in esiliu nu au fostu de ajunsu spre a face cá infocatulu dictatoru se cunósca gresielile sale, se tréca din idealurile, cari 'lu légana dî si nópte, in realitate si se recunósca ca adeveratele interesse ale Ungariei nu se potu dirige numai dupa dorintiele si aspiratiunile rassei maghiare. Kossuth scie se distinga intre rass'a maghiara si celelalte rasse, cari locuiescu impreuna in Ungari'a, dér' nu scie se distinga înteressulu comunu ungaru, de interessulu specificu maghiaru. Acest'a concade la elu cu celu d'antaiu. Spre a acoperí contradîcerea deductiuniloru sale, Kossuth se provóca de repetîte-ori la typulu vietiei de statu millenaria a Ungariei. Elu appelléza la conservarea typului acestui'a, pe care 'lu vede periclitatu prin espansiunea russésca, apoi dîce, ca aceia, cari dorescu espansiunea acést'a voiescu cá statulu ungaru se fia imbucatatîtu séu desbracatu de acelu typu.

Ori catu de mare ar' fi divergenti'a intre dorintiele maghiariloru si ale popóreloru nemaghiare, trebuie se remana departe de aceste si celu mai micu prepusu, ca ar' dori cumva espansiunea russésca. In punctulu acest'a alu adeveratului patriotismu tóte popórele cate locuiescu pe vastulu territoriu alu corónei santului Stefanu sunt si trebuie se fia numai de unu gandu. Acést'a credintia o are si Kossuth, inse prin deductiunile sale intra in alta contradîcere si mai mare, ca-ci invinovatiesce indirectu pe toti acei'a, cari nu simpathiséza pe faç̧ia cu turcii, ca ar' voi reulu Ungariei. Densului inse nu ia potutu fi necunoscutu, ca simpathiele popóreloru nemaghiare sunt pe partea chrestiniloru asupriti, ér' nu pe a turciloru.

In consecinti'a espuneriloru lui Kossuth chiaru natiunalitatile nemaghiare din Ungari'a ar' fi dér' acele, cari prin aceea ca detragu turciloru simpathiele loru ar' tinde la desbracarea Ungariei de typulu vietiei sale de statu millenarie. Dér' óre nu se lupta chiaru aceste popóre, romanii, serbii, croatii, germanii, sasii, slovacii, de dieci de ani tocmai pentru conservarea typului de o miia de ani alu regatului St. Stefanu, a carui'a basa principala a fostu intotdéun'a liber'a federatiune a tieriloru si popóreloru de sub corón'a acést'a? Nu ungurii specifici de rass'a maghiara au fostu aceia, cari de sute de ani au luptatu necontenitu la darimarea relatiuniloru acestor'a, intemeiate pe bas'a egalitatii de dreptu de primulu rege alu Ungariei? Nu au fostu insusi Kossuth acela, carele in furi'a activitatii sale dictatoriale, a resturnatu si cele din urma remasîtie ale vechiului principiu de statu ungaru si a voitu se substituie cu poterea armeloru interessulu specificu alu rassei maghiare, interessului generalu alu tierii si alu popóreloru sale?

Nu! — Kossuth decandu traiesce in strainatate nu a invetiatu nimicu cu ce ar' poté se folosésca compatriotiloru sei desteptandui si luminandui asupr'a adeverateloru interesse ale tierii si ale natiunei loru. Kossuth Lajos de astadi este totu acela de mai inainte. Dér' déca elu nu a invetiatu nimicu, cu atatu mai multu au invetiatu printr'ensulu chiaru si in urm'a esperientieloru dieceniiloru din urma natiunalitatile nemaghiare. Astadi nu le mai póte captivá nimeni cu cuvinte dulci si frumóse, nici nu le mai póte speriá cu amenintiari sterpe si nefundate. Neclintite in patriotismulu loru, ele cauta si acuma cu sperantia si incredere in viitoriu. Póte ca nu mai este departe nici acelu momentu, in care acei'a d'intre maghiari — si numerulu loru nu este micu — cari in multe nu consimtu cu neimpacabilulu exdictatoru din Barracone si combatu idealismulu seu in politica, voru recunósce ca adeveratele interesse ale natiunei maghiare nu depindu dela invingerile ostiloru musulmane — ci ele se potu fundá cu succesu si durabilitate numai pe fratiésc'a intielegere intre tóte popórele, chiamate la o viéti'a de statu comuna.

Resbelulu.

Brasiovu, in 25 Augustu.

Turcii incepu se iésa din vizuinele loru. Judecandu dupa scirile cele mai nóue, ei au luatu ofensiv'a pe tóta line'a. Mai intr'unu timpu cu ataculu lui Suleiman-pasi'a, care a voitu se ié passulu Sipc'a, ocupatu si fortificatu terribilu de catra russi, turcii au atacatu Tèrnov'a si au inaintatu spre Gabrov'a cu scopu de a taiá comunicatiunea corpului russescu dela Sipc'a cu grossulu armatei. In tóte partile turcii au fostu respinsi cu mari perderi, dicu telegramele de mai la vale. Resultatulu definitivu alu lupteloru ne este inca necunoscutu. Asteptamu in fiecare momentu se primimu vreo informatiune despre acest'a.

Turcii se vedu dér' siliti a luá ofensiv'a mai inainte de a le sosi russiloru tóte ajutóriele. Ei au alesu din doue rele pe celu mai micu. Déca nu ar' inaintá acuma si ar' asteptá se-i atace russii mai antaiu, turcii ar' riscá totulu, ca-ci sosindu tóte reservele russesci pe campulu de lupta, armatele loru ar' avé o situatiune din cele mai periculóse, ér' de alta parte luandu ei ofensiv'a, se espunu cu atatu mai tare, cu catu defectuós'a organisatiune a armatei loru, mai cu séma ce se atinge de trenu, munitiune, proviantu s. a. nu le iérta a inaintá, decatu numai pasu de pasu, avendu positiunile fortificate la spate. Russii nu se voru margini numai la defensiva, ei in momentulu favorabilu voru intrá in ofensiva. Se prepara dér' cu iutiéla momentulu lupteloru decisive. Suleiman-pasi'a cu cele 40 bataliuni ale sale a inceputu joculu. Se vedemu cumu se va fini. Pana acuma scimu numai ca óstea lui Suleiman a intimpinatu in formidabilile siantiuri din inaltimile dela Sipc'a o respingere omoritóre.

Ministrulu-presiedinte Bratianu s'a intorsu fórte satisfacutu din missiunea s'a in cuartierulu generalu alu imperatului Alexandru. Este dér' mai multu cá probabilu ca conventiunea militara intre Russi'a si Romani'a s'a inchiatu formalu. Multe s'au vorbitu si scrisu despre acésta conventiune. Correspondinti'a nóstra din Bucuresci de mai la vale inca atinge acést'a cestiune. Precandu multi dicu, ca nimicu nu s'a facutu, altii sustienu ca esista conventiune.

Noi credemu ca adeverulu este la mediulocu. Domnitoriulu si guvernulu romanu a trebuitu din momentulu candu s'a decisu a intrá in actiune se-si puna tóte silintiele pentru de a stórce o asemenea conventiune de cooperare. Credemu ca a si isbutitu a stabili o intielegere órecare pentru anumite casuri, dér' acést'a nu erá destulu, trebuia se aiba in mana o conventiune formala. Se speramu ca ia succesu dlui Bratianu a o capetá.

Sciri telegrafice. (Serviciulu lui „L'Orient“). Sistov'a 23 Aug. Tèrnov'a a fostu atacata eri de catra turci, cari au fostu respinsi. Osman-pasi'a a atacatu localitatea Selvi cu scopu de a merge la Gabrov'a, spre a taiá drumulu russiloru la Sipc'a. Principele Mirski a respinsu ataculu acest'a cu deseversire.

Biel'a 23 Aug. Turcii au voitu se ié passulu dela Sipc'a. Ei au fostu inse respinsi de 12 ori cu perderi imense. Lupt'a a fostu desperata de-o parte si de alt'a.

Petersburg 23 Augustu. (Oficialu). Din cuartierulu generalu Gornji Studen se anuntia cu datulu 22 l. c. 3 óre p. m: In 21 demaneati'a au atacatu Suleiman-pasi'a cu patrudieci bataliuni passulu dela Sipc'a. Lupt'a duréza inca cu tóte ca s'a facutu nópte. Asalturile facute totu cu trupe noue au fostu pana acuma tóte respinse de catra bravii nostri, cu mari perderi ale turciloru. Catra ameadiu a inceputu antegard'a russésca la Selvi o lupta cu turcii carî veneau de catra Lovci'a. Resultatulu inca nu este cunoscutu.

Constantinopolu, 20 Aug. (Agenti'a Havas). Pórt'a a ordonatu concentrarea imediata, cá reserva noua, a 50,000 mustehafizi de clas'a II, la Andrianopoli, Sofi'a si diferite puncte ale Bulgariei. Sultanulu a mai ordonatu formarea unei a dou'a reserve compusa de aprópe 60,000 mustehafizi din Anatoli'a, cari se voru intruni la Constantinopolu. Positiunea ministrului afaceriloru straine, Server-pasi'a, ar' fi nesigura.

Malt'a, 21 Augustu. Vasulu anglezu Azincourt a plecatu la bai'a Bezic'a, ducundu tóte cele necessare pentru a construi intariri.

Constantinopolu 21 Augustu. O telegrama a lui Suleiman-pasi'a, cu dat'a de dominec'a trecuta, confirma ocupatiunea satului Sipc'a de turci. [1]) Sosindu la Kazanlîk, Suleiman trimise

[1]) Ocupatiunea satului Sipc'a situatu la piciórele cóstei meridionale a Balcaniloru, este cu totulu independenta de aceea a trecatórei cu acestu nume, care este solidu intarita si ocupata de fortie russe suficiente pentru a respinge unu atacu directu.

unu detasiamentu de cavaléria regulata si de circasieni in contra a trei escadróne de cazaci, cari se gaseau intre acestu orasiu si Sipc'a. Dupa o incaerare in care diece cazaci fura ucisi, russii se retrasera inderetulu intaririloru dincolo de orasiulu Sipc'a, pe care turcii 'lu ocupara.

Constantinopolu, 22 Augustu. Sultanulu a primitu in audientia pe patriarchulu armeanu, carui'a a acordatu decoratiunea Osmanie clas'a antaia. O telegrama a lui Suleiman-pasi'a data de luni, anuntia ca vreo suta cazaci atacandu vreo cincidieci circasiani, cari ocupau Kazanlik, au fostu respinsi spre Khas-Köi. O telegrama a comandantului Rusciucului, data de marti'a trecuta, semnaléza o incaerare favorabila turciloru in vecinatatile lui Kadi-Koi. ²) O telegrama a lui Osman-pasi'a vorbesce de o alta incaerare asemenea favorabila turciloru, care ar' fi avutu locu aprópe de Plevn'a. ³) In fine comandantulu Ianinei a telegrafatu marti'a trecuta ca vreo siesedieci banditi eleni au fostu batuti la fruntaria.

Petersburg 23 Augustu. (Oficialu). Din cuartierulu generalu Gornji-Studen se anuntia: Tóte atacurile turciloru contra passului Sipc'a au fostu pana acuma respinse. Generalulu Radetzky pléca cu unu corpu de armata dela Târnov'a in ajutoriulu trupeloru russe din passulu Sipc'a. Turcii inaintéza din nou dela Lovci'a spre Selvi. Russii ocupa positiunile tari dinaintea localitatii acesteia.

Vien'a, 23 Aug. „Politische Correspondenz" scrie, ca ambassadorulu austro-ungaru Zichy a fostu avisatu a' se alaturá la pasii facuti de ambassadorulu germanu in Constantinopolu, din caus'a crudelitatiloru comise de trupele turcesci. Ambassadorulu italianu a protestatu asemenea.

Bucurescí, 10/22 Augustu 1877.

(Afacerea Manu. — Spiritulu in armata. — Requisitiunile.) Despre afacerea neplacuta a dlui generalu Manu cu generalii russesci me voiu incercá se ve dau in mana unele fire; déra spre mai buna orientare a publicului dv. sunt silitu se incepu ceva mai departe indereptu.

Indata dupa insultele si atacurile venite dela turci asupra nóstra, Domnulu, corpulu oficiariloru, ministeriulu, alaturea cu acest'a camerele s'au decisu a respinge forti'a cu fortia, inse — la Dunare. Acést'a se scie prea bine. Dupa aceea inse opiniunile la noi s'au desbinatu. Unii au disu: Se romanemu la Dunare si se nu facemu causa comuna cu russii. Altii din contra cerea, ca se facemu cu ei causa comuna, déra pe lenga conditiuni fixe, formulate in una conventiune, dupa care am poté trece si Dunarea. De acésta opiniune erá Cogalniceanu si cu ai sei. Domnulu inse si Bratianu si corpulu oficiariloru nu mai reflectá la nici o conventiune, pentru-ca li se urise de trufi'a muscalésca, si se ocupá esclusivu cu ide'a unei actiuni independente. Cu incercarile diplomatice la Gorciacoff si la quartirulu generalu russescu ministrii Romaniei facusera fiasco repetitu. Sciti ce respunsu le dedese Gorciacoff? „Domniloru, dv. cá vasali ai sultanului, ridicandu armele asupra lui, v'ati pusu pe terenulu revolutiunei, si apoi ce ar' dice Europ'a, candu Maiest. s'a imperatulu totururoru Russiiloru ar' face causa comuna cu revolutiunea romanésca?" Adeca curatu limbagiulu sarcasticu alu predecessorelui seu ministru Nesselrode din not'a sa cea sarcastica dela Iuliu 1848, numai cu alte cuvinte.

In acelasiu tempu de cate-ori ministrii si generalii romanesci conversá cu generalii russesci despre cooperatiunea eventuale a óstei romanesci, acestia respundea strimbandu din gura si din nasu dîcundu, ca trupele loru sunt prea de ajunsu cá se sfarme pe turci si n'au nici-o trebuintia de ajutoriulu romaniloru. Mai tardiu totusi ei s'ar' fi invoitu la cooperatiunea romaniloru pe lenga umilitóri'a conditiune, cá comand'a suprema a armatei romanesci se se supuna neconditionatu comandei supreme russesci, ceea ce se refusá cu indignatiune. Intre acestea trecura doue luni cu negotiatiuni sterpe, in care timpu nu numai oficiarii, ci si soldatii romani incepura se murmure, ca de ce se'i tiena in acea stare nici-decumu gloriósa. Irritatiunea ajunsese la culme; oficiarii incepusera se strige in gur'a mare, éra intr'una de dile se descoperí intr'unu regimentu conspiratiunea nebuna, ca fetiorii ar' fi decisi a trece la Vidinu cu notulu, pe unde e Dunarea forte angusta. Iute adusera unu regimentu de calareti si'lu postara de alungulu pe malu, spre a impedeca nebuni'a. Intr'aceea multi soldati si sergenti se furisiá pe insule si prin cotituri mai apropiate de malulu turcescu, de unde ochia cu pusci de venatori, care batu pana la 1600 metrii, mai alesu pe oficiarii turcesci, si'i resturna. —

Pre candu Osman-pasi'a esise dela Vidinu asupra turciloru catra Plevn'a, cris'a in armat'a romana luase caracteru mai multu decatu seriosu. Generalulu romanescu tramise unu oficiariu la generalulu Krüdener in Nicopole, cá se spuna acestuia, ca dela Vidinu se pornise óste fórte multa. Respunsulu fù scurtu si rece: „Le avemu noi de grija." Cu aceeasi ocasiune generalulu Manu pusese cá se intrebe, nu cumva comand'a suprema russésca afla cu cale, cá se tréca si elu cu divisiunea sa la Nicopoli. „Nu", a fostu respunsulu.

Urmà unu momentu propiciu venitu dela Ddieu. Vediendu Krüdener, ca pericolulu e multu mai mare decatu crediuse elu, depesià iute generalului Manu cá se plece la Nicopole cu divisiunea sa. Atunci acesta, amaritu in sufletulu seu pentru tractarea de mai inainte russésca 'i respunse: „N'am porunca dela comandantele meu supremu. Se'mi viie aceea si apoi plecu indata." Ce era se faca comand'a suprema russésca, decatu se céra indata dela principele Carolu divisiunea lui Manu. „Va pleca indata", fù respunsulu Domnitoriului. Manu plecà, dupace luà respunsu dela Krüdener, ca elu trage garnison'a din Nicopole catra Plevn'a. Urmà a dou'a batalia nefericita pentru russi. Russii in órele de actiune provocara pe Manu, cá si elu se lase Nicopolea si se apuce spre Plevn'a. Respunsulu lui Manu fù totu cá celu de antaiu datu dela Magurele: „Asteptu ordinulu comandantelui meu supremu." Intr'aceea russii fusera batuti reu. Unii dicu, ca acelu respunsu alu douilea alu generalului Manu a fostu din punctu-militariu de subordinatiunea absoluta, fórte correctu, dér' nu a fostu generosu; ca de se aruncá elu din Nicopole cu patru regimente ale sale in flanculu séu in dosulu turciloru, acestia remanea batuti si fugariti cá vai de ei. Fia cumu dicu criticii lui Manu; unu adeveru inse nu'lu potu negá nici acestia; ca adeca generalulu Manu cá soldatu pe atatu de bunu, pe catu si bunu patriotu, in conscienti'a demnitatiei armatei romanesci, dete russiloru una lectiune sanetósa, pe care o meritasera de multu, scapà si pe ministeriulu romanescu de cea mai mare perplexitate, si intórse lui Gorciacoff plesnitur'a data ministriloru nostrii; ca-ci de acumu trufasiulu diplomatu russescu nu mai póte dice, ca Maiestatea russésca nu face causa comuna cu romanii revolutionari, pentru-ca o a facutu, si — bunu e Ddieu, va mai face, séu adeca se va desvetia de a inferá de rebelli pe romani atunci, candu elu face causa comuna cu bulgarii si cu serbii.

Din acestea veti intielege prea bine, ca dupa a dou'a batalia dela Plevn'a russii nu poté se védia cu ochi buni pe generalulu Manu si cautá nodu in papura spre a'lu chicana. Intre altele, muscaliloru nu le prea place se audia, ca si romanii voru si sciu se se bata. Principele Carolu informatu despre starea lucrului, in prevederea altoru evenimente si mai importante, spre a nu inversiuna si mai multu pe muscali, stramutà pe bravulu Manu la divisiunea a trei'a, éra in loculu lui tramise pe colonelulu Anghelescu, totu asia de bravu si geniale, déra mai conciliabile. —

Intru altele eu érasi trebuie se ve asiguru, ca am inceputu se nu mai cunoscu pe poporulu acesta. Sciti ce facuramu dilele acestea? Doi amici trecuramu prin revist'a memoriei tóte familiele romanesci fruntasie, patriciane de a antei'a si a dou'a mana, si aflaramu, ca tóte au pe cate cineva din fiii si fratii loru inrolati la armata. Domnisiori si coconasi din cei mai resfatiati stau in bivouac, nu cá oficiari, ci cá soldati si suboficiari, dormu pe pamentulu golu si care cumu potu, alaturea cu toti ceilalti ostasi. Gurmani, carii tranteau farfuri'a in capulu servitoriului, astadi manca la pane si mamaliga cá lupii; déra se'i vedi ce sanetosi sunt. „Me, da cumu ai ajunsu si tu soldatu, tu pe care nici draculu nu te poté sculá din patu inainte de 10 óre?" „Nu sciu me; vediu si eu ca sunt farmecatu de viéti'a acést'a. Acumu sciu si vediu ca traiescu si eu pentru ceva; mai inainte eramu unu berbanu predatu, a carui viétia nu avea nici unu scopu in lume. Acumu simtiu ca am patria libera, a carei libertate garantéza pe a mea; incepu se cunoscu, ca am si eu datorii de implinitu catra patria si catra societatea, in care m'am nascutu si traiescu. Abia acumu incepu se pricepu, ce au insemnatu dorerile, pe care dicea mam'a, ca le suferise candu m'a nascutu."

Tieneti bine minte: Acestu poporu este decisu a se bate chiaru cu risiculu de a'si lasa diumetate din armat'a sa pe campulu sangelui. Din toti locuitorii facu esceptiune dela acésta regula numai negutiatorii greci cu arnautii si suditii austro-unguresci, adeca jidovii veniti din Ungari'a si Galiti'a, maghiarii si nemtii austriaci, déra chiaru si intre acestia din urma sunt esceptiuni respectabile.

Diuariele maghiare ve mintu, ca soldatii nostrii se sinucidu. Lasa ca romanulu din natur'a sa nu scie ce este sinuciderea, care in Austro-Ungari'a la nemti si maghiari e lucru de tóte dilele, déra soldatii nostrii nici nu au cea mai mica causa de a'si luá viéti'a. S'a disu, ca soldatii flamandiescu. Avemu atatea bucate, in catu le mananca siórecii, clotianii si gârgâritiele. Chiaru „Pester Lloyd" spunea deunadi, ca din Romani'a se espórta in anii normali pe Dunare preste 20 milióne de cantarie, (centenarius, maja) de cerealie. In anulu acesta Dunarea fiindu inchisa, nu se espórta nici a diecea parte. Unu singuru studente ardeleanu cercase a'si luá viéti'a din o falsa ambitiune, ca'lu vetemase cu vorb'a unu sergentu mojicosu, care apoi si fù pedepsitu aspru.

In privinti'a requisitiuniloru ministru-presiedinte mai luà noue mesuri aparatórie de poporu prin circulari'a sa din 27 Iuliu st. v.; déra cea mai eficace mesura credu ca sta intru destituirea si darea in judecata a siepte subprefecti, permutarea de trei prefecti si de mai multi subprefecti, inca si politiai, dintre carii celu dela Campu-lungu e datu in judecata criminala. Este opiniune comuna, ca nici mojicosulu prefectu Furduescu, de si nepotu alu unui ministru, nu trebue se scape numai cu permutarea.

---

²) ³) Telegramele nostre au semnalatu dejá aceste incaerari, care, de si fora mare importantia, au fostu inse in profitulu russiloru. Not'a Agentiei „Havas."

Discursulu

presiedintelui „Associatiunei transilvane" **Iacobu Bolog'a,** tienutu cu ocasiunea deschiderei siedintieloru adunarei generale a XVI. la 24 Iuliu st. v. (5 Augustu c. n.) 1877 in Blasiu.

Stralucita adunare! Onorabililoru Domni si frati!!

Asiu avea, cá celu ce suntu pan' in momentu cá presiedinte alu „Associatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu" — a deschide simplamente si indata siedinti a adunarei nóstre generali din estu anu, si a priveghiá apoi, cá discutarea si deliberarea asupra tuturoru obiecteloru din program'a publicata se decurga in ordinea cea mai buna, si sub cea mai stricta observare a statuteloru, pre alu caroru temeiu amu convenitu aici.

In acestu modu asiu satisface oficiului meu de o parte, ér' de alta parte asiu coresponde póte asteptarei multor'a, la tóta intemplarea inse de siguru indreptatîtei recerintie, de a economisá cu scurtulu tempu, ce ne stà la dispositiune, catu se póte mai bine, mai cu crutiare.

Déca inse cu tóte acestea amanu pentru vreo-cateva minute deschiderea siedintiei, déca nu dau locu mentionatei discutari si deliberari imediatu dupa convenirea nóstra in acestu pavilionu; déca 'mi permitu a ve molestá — inainte de a fi trecutu la lucru — cu vreo-cateva cuvinte din partea mea: Ve rogu onorabililoru Domni si frati! se nu 'mi denegati indulgenti'a si patienti'a fratiésca, si se-mi credeti, ca nu facu acést'a din mancarime de a vorbi, ci o facu mai antaiu: din deosebitulu respectu catra loculu in care ne aflamu; din pietate si gratitudine catra cei ce nu numai prin activitatea desvoltata in viétia, dér' chiaru si prin asiediarea remasitieloru loru pamentesci in sinulu pamentului acestui locu, au asecuratu comunei acestei'a romane o mare insemnatate; din deosebita reverintia si stima catra cei ce si actualminte lucra barbatesce la augmentarea acestei insemnatati, si in urma: din considerant i'a importantiei unui'a dintre punctele programului nostru, asupra carei'a voiu se ve tragu tóta atentiunea cu puçine cuvinte.

Suntemu in Blasiu Domniloru mei! In alu siese-sprediecelea anu alu esistentiei nóstre, cá Associatiune transilvana ne aflamu — lauda a totu poternicului cerescu si pamentescu si multiumita prudentiei, perseverantiei, vitalitatiei romanesci! inca totu cá atare in loculu unde si-a serbatu ea la anulu 1863 a III-a adunare generale sub multu promitietórele auspicii, ale unei ere noue si amica literaturei romane si culturei poporului romanu, sub prospecte incantatóre; ne vedemu Domniloru si fratiloru: dupa patru-sprediece ani desi — dorere! nu sub impregiurari cá cele din 1863, dér' totusi spre nespus'a mea bucuria, inca totu cá associati in aceea comuna opidana si romanésca din Transilvani'a, preste a carei insemnatate façia de literatur'a romana si de cultur'a poporului romanu transilvanu, nu e permisu nici unui presiedinte alu Associatiunei transilvane a trece cu tacerea, mai cu séma atunci, candu i-se dà, cum mi-se dà mie acumu ocasiune, de a vorbi si de a profitá de aceea insemnatate, chiaru in interessulu celoru-lalte comune transilvane si in avantagiulu intreprinderiloru nóstre literarie si culturali.

Auriile pagine, cari decóra in abundantia cartea istoriei locului acestui'a, aratandune marile si multele emolumente, ce s'au reversatu din trensulu in deosebite forme si directiuni preste romanii transilvani, resfirate chiaru si numai fugitivu — asia cum 'mi voiu permite a o face eu, adeca in partea loru cea mai mica, au se contribue multu la promovarea si la realisarea intentiuniloru nóstre, pentru cá ele — paginile acelea aurie — potu servi si voru si servi celoru-lalte comune romane transilvane de modelu, de luceferi ducatori la adeverat'a fericire.

Blasiulu Domniloru! e loculu, pre care cu dreptu cuventu l'au numitu oratorii adunarei nóstre generali din 1863, „Léganulu inteligentiei romane," „palestr'a museloru romane."

E afara de tóta indoial'a, cà din vechi tempuri pana bine de curundu numai aici 'si stemperau romanii transilvani setea de scientie mai inalte asia, cum o cere insusirea, natur'a loru propria.

Numai in acestu locu alu Transilvaniei au esistatu inca pana tardiu dupa anulu 1850, institute superiori de educatiune, in care se intalnia fragedulu invetiacelu romanu cu doiosulu invetiatoriu romanu; se intalnia si se intielegea tatalu cu fiiulu despre impartasire si primirea darului spiritului santu, despre invetiatura, carea usioru strabatea la anima, pentru ca venea dela anima.

Dér' ér' numai aici aflá in acele tempuri o mare parte a teneriloru romani transilvaneni possibilitatea, de a se sustiené pre lenga studii pana la terminarea loru, pentru ca numai aici aflá multimea celoru lipsiti si bravi nutrimentulu materialu, far' de care nu s'a potutu si nu se póte castigá celu spiritualu. Aici si numai aici se plamadea, se dospea, se frementá, se cocea si se impartiá panea inomisu necessaria celoru ce o meritau: se dá acestor'a „cipaii", fora de care — credeti'mi! multe, fórte multe din cele mai eminente talente romane, diamante de inaltu pretiu, avéu se remana opace, necunoscute, perdute pentru noi, cari admirandule si folosindule acumu productele loru spirituali, ne imprumutamu cu multiumita indreptarea, orientarea nóstra din splendórea loru.

Din institutele acestui benecuventatu locu au esitu si s'au respanditu mai in tóte regiunile locuite de romani, corifeii literaturei romane si intrepidii luptatori in tóte causele, privitóre la imbunatatirea sortii poporului romanu din Transilvani'a, prin urmare si la cultivarea acestui poporu.

Unii dintre acei corifei si anteluptatori, ale caroru maretie fapte le cunóscemu parte din istoria, parte din esperientia-ne propria, avendu multi dintre noi placut'a ocasiune, si onórea de a fi fostu martori oculati ai binefacatórei loru activitati, 'si afla eternulu repausu in sinulu pamentului acestui locu; ér' altii, consoti ai loru, adauga inca, spre mangaierea si nespus'a nóstra bucuria! — la insemnatatea si glorificarea locului acestui'a, lucrandu in elu neincetatu si cu totu deadinsulu spre binele nostru alu tuturoru: la perfectionarea literaturei romane si la cultivarea poporului romanu.

Constatandu deci cu placere si indestulire tóte acestea, se profitamu, Domniloru si fratiloru, de ocasiunea adunarei nóstre de aici si mai antaiu:

Se salutamu loculu acest'a „palestr'a museloru romane" cu tóta amórea si stim'a fiiésca si fratiésca; se'lu asecuramu despre respectulu, ce-i vomu pastrá pentru totudeun'a in recunóscerea beneficialoru primite in elu si dela elu; dér' totudeodata se luamu si se facemu, cá se iá si ceilalti frati ai nostrii absenti angagiamentulu, obligamentulu, de a lucrá din tóte poterile, cá se devina catu mai curundu si catu mai multe comune romane din Transilvani'a provediute cu institute de educatiune, asia precumu e provediutu Blasiulu — apoi: se ne aducemu cu pietate aminte, de cei ce intr'atat'a si-au iubitu neamulu, au iubitu poporulu romanu, catu nu numai au traitu, dér' au si moritu pentru elu, in folosulu lui; cari pana candu erau in viétia, lucrau din tóte poterile loru, fora de nici unu pregetu, la omnilateral'a promovare a interesseloru poporului romanu, ér' acumu ne stralucescu pentru totu-deun'a din mormintele, in cari odihnescu, prin dispositiunile si midiulócele ce ne-au lasatu spre asecurarea mentionatei promovari de interesse romane si pentru infinitulu venitoriu. Se ne ducemu la mormintele acestoru binefacatori ai nostri, cu preferintia si conformu rogarei mele din anulu trecutu, la celu mai próspetu dintre ele, la alu marelui si nemoritoriului Archiereu Alesandru St. Siulutiu, la alu acelui'a bunu si adeveratu romanu, carui'a inca avemu de a-i multiami in lini'a prima esoperarea si intemeierea acestei salutare iustitutiuni romane, a Associatiunei transilvane. Se mergemu Domniloru si fratiloru, si se constatamu acolo prin fapta, ca déca „tiene minte" romanulu reulu, ce i s'a facutu, elu dieu nu uita nici binele, ce i s'a aratatu; se dovedimu prin fapta, ca nu póte fi ingratu romanulu, ca gratitudinea e o sacra proprietate a lui. Se binecuventamu acele mormente si se multiamimu celoru ce odihnescu intr'ensele din adènculu animeloru nostre pentru imensele bunatati, ce ne au aretatu si ne au lasatu. In debilulu semnu de recunoscinti'a si spre imbarbatarea nóstra si a urmatoriloru nostri la fapte, asemenea celoru implinite prin acei binefacatori, se apromitemu acestor'a serbatoresce: ca le vomu conservá dulcea memoria pentru totudeuna, si ca incatu numai ne voru ertá poterile, vomu cercá si noi a'i imitá intru tóte, — si in urma:

Se damu lauda a totu poternicului Domnedieu, ca nu toti anticii nostri anteluptatori si luceferi ne-au parasitu; ca mai esista aici in loculu acest'a barbati romani absolutu devotati binelui nostru comunu, barbati de acei'a, carii n'au incetatu, si — suntu siguru — nu voru incetá niciodata in viétia a respandi mult'a lumina, de carea dispunu, perfectionandu cá pan' acumu literatur'a romana si promovandu cultivarea poporului romanu; barbati, cari atatu in urm'a prestatiuniloru loru de pan' acumu, catu si prin dispositiunile si midiulócele, ce — ne indreptatiescu animele loru cele nobile a crede, ca — le voru lasá poporului romanescu, voru vietuí in anim'a si memori'a acestui poporu in eternu. Se salutamu pe acesti barbati romani cu tóta caldur'a fratiésca, se le descoperimu perfect'a reverintia si inalt'a nóstra stima, si se'i asecuramu despre succursulu, ce voimu a le dá intru tóte, cate se potu cere dela noi.

Dér' acumu voiu terminá indata Domniloru si fratiloru! Numai vreo cateva modeste observari am se mai facu la alu patrulea punctu din programulu siedintiei nóstre a II-a.

Dupa punctulu citatu avemu se alegemu cu ocasiunea acést'a, presiedintii, oficialii si membrii comitetului Associatiunei. Avemu se implinimu unu „actu" intru adeveru „de mare importantia" pentru realisarea scopuriloru urmarite de catra Associatiunea nóstra.

'Mi permittu a vorbi de acumu puçintelu la acestu actu chiaru din considerarea marei lui importantie. Dorescu fórte, cá tocma pentru ca-i atatu de importantu actulu acest'a, se ne pregatimu cu totii catu se póte de bine pentru cea mai corespondiatóre, pentru cea mai salutare implenire a lui.

La realisarea dorintiei acestei'a a mele s'ar' contribuí — dupa modesta'mi parere — fórte multu, déca toti acei onorabili membrii ai Associatiunei, carii n'au apucatu a audí séu a cetí, ori au scapatu din memoria cuventulu rostitu asupra unui asemenea actu in adunarea generala dela Dev'a din 10—11 Augustu 1874 de catra prea demnulu ei conducatoriu de atunci si tiparitu in foi'a Associatiunei Nr. 19 din 1874, 'si-ar' castigá, inainte de a pasí noi la mentionatele alegeri, deplin'a cunoscintia a acelui cuventu si ar' apretiuí rogarea coprinsa intr'ensulu, carea suna asiá: „Cu tóta sinceritatea animei mele Ve rogu Domniloru, cá inainte de tóte se aveti inaintea ochiloru interessele Associatiunei, si numai dupa aceea se dati intrare la anim'a Domnieloru Vóstre inspiratiuniloru amicali!"

In credinti'a, ba chiaru in convingere, ca se va si face acést'a, salutu pe onorabilii membrii ai Associatiunei, aflati aici, cu celu mai cordialu „bine Ve am aflatu!" ér' pe cei ce au alergatu din apropiere si din departare incoce, i salutu cu celu mai caldurosu „bine ati venitu fratiloru!" si invitandu pe toti la lucru, deschidu siedinti'a adunarei generale ordinarie a XVI.

Revist'a diuaristica. „Romanulu" publica in fruntea s'a urmatórele:

„Scirile ce ne sosescu din intru si din afara sunt — pentru situatiunea presinta — din cele mai imbucuratóre. Din intru, se sustiene ca dlu ministru-presiedinte a revenitu dela cuartierulu generalu alu imperatorului Russieloru fórte multiamitu. Din afara se sustiene asemene, ca fórte multiamitu a revenitu d. ministru alu afaceriloru straine din caletori'a ce a facutu la Pest'a, la Vien'a si mai departe. Totu ce audimu, totu ce citimu, prin epistole particulare si prin unele din foile publice, confirma deplin'a intielegere dintre imperatorii Russiei, Germaniei si Austriei.

Se confirma ca comitele Andrássy urméza o politica din cele mai inteligente si din cele mai binefacatóre, pentru popórele din Orientu in genere si pentru noi in parte. Se afirma, ca independenti'a Romaniei nici ca se mai discuta, acumu mai cu séma, candu romanii au inceputu deja a dovedi ca sciu s'o sustiena si pe campulu de resbelu, precumu au sciutu s'o sustiena pe terenulu diplomaticu. Ni se spune asemene, ca chiaru unii din cei mai destinsi barbati de statu ai Ungariei au intielesu ca adeveratulu interessu alu unguriloru este infratirea, ér' nu vrajb'a cu tóte popórele din imperiu si mai cu séma cu romanii.

Acést'a scire este cu atatu mai imbucuratóre pentru noi, ca-ci totudéun'a, prin graiu si prin scrisu, in timpu de dorere cá si in cei de fericire, la infratire, la adeverata infratire amu invitatu pe maghiari.

Iubire este producere, ur'a este sterpiciune. La iubire dér' chiamamu pe tóte popórele!"

Lui „Montags-Revue" din Vien'a, care sustiene relatiuni strense cu oficiulu de esterne si 'si capata informatiunile din regiunile bine inspirate, i se scrie din Berlinu:

„Independenti'a Romaniei, proclamata in presenti'a imperatului tuturoru Russieloru Alexandru si a ostiriloru russe, a fostu recunoscuta din partea celoru trei imperatii cá unu faptu implinitu. Acuma remane numai a se aflá inca formul'a pentru viitórea positiune internationala a Romaniei si acést'a se va regulá deodata cu negociatiunile de pace viitóre."

Brasiovu, in 10/22 Augustu.

Secerisiulu in acestea tienuturi, de sub clima multu mai tardia, a esitu mai preste totu bunisioru. In catu pentru lipsa ori prisosu, nimicu nu vorbesce cu elocentia mai mare, decatu sutele de saci plini cu cerealii aduse din Romani'a, claiti unii preste altii de inaintea promenadei si asteptandu cumparatori. De aici pana dincolo de Sibiiu si pana pe la Álb'a-Iuli'a secerisiulu celoru de tómna a fostu bunu. Pe campia fù érasi seceta. Dela Alb'a in diosu pana spre Dev'a nu ploase vreo siepte septemani; papusioiulu si viile suferia tare.

Unu altu venitu ce 'lu avea unele tienuturi mai alesu secuiesci, estimpu scadiù fórte tare, adeca celu dela multele ape minerali, la care au venitu óspeti fórte puçini. De altumentrea cateva diarie maghiare din Clusiu, B.-Pest'a, Oradea etc. recunoscu, ca chiaru proprietarii si administratiunea pórta vina fórte multa la scaderea aceloru venituri, antaiu ca in tienuturile mai multoru ape minerali drumurile suntu cu totulu primitive, nespusu de rele; 2. ca locuintiele si mobiliariulu loru suntu fórte departe de ale altoru bai din tierile de susu; 3. ca la unele pretiurile au fostu pana acuma fórte exagerate, intru nimicu limitate, bani scumpi pe bucate imputite séu laturóse, apoi si tractare brutale. 4. Jocurile de hazardu, care la baile din Germani'a s'au desfiintiatu si opritu sub cele mai grele pedepse, la baile din Transilvani'a suntu tolerate pe façia, cá unu mediulocu de venitu, prin care mai multi óspeti devinu spoliati in modu infamu de ultimulu fiorinu, in catu nu se mai potu miscá din locu. Se adauga, ca acelu abusu au ajunsu asia departe, in catu la unele bai jóca si femeile cu adeverata furia, uitandu-si de casa, de barbati, de copii si de tóta reputatiunea. Unu diariu sarcasticu propune, ca déca se permitu jocurile de hasardu, se se tiena la indemena si revolvere si sfóra, cumu erá la Homburg, Wiesbaden etc., cá celu spoliatu se aiba cu ce 'si luá viéti'a.

Dela Sibiiu aflamu, ca alegerile dela Blasiu au produsu una specie de revolta in mai multe spirite, care se póte asemená cu a buniloru abderitani, candu ei au declaratu pe Demokritos de smintitu si au chiamatu pe Hippocrates cá se-lu vindece, acela inse le spuse ca Demokritos este mai sanetosu decatu ori-care altulu, decatu Strobilos si decatu senatulu intregu. Mai tardiu veni Euripides la ei, déra nici acela nu a fostu in stare de a-i capacitá. Cea din urma catastrofa fù, ca abderitanii mai bucurosu emigrara din Abder'a cu Strobilos in frunte, decatu se cunósca erórea loru.

Subscrisii aducemu prin acést'a la cunoscinti'a onor. publicu romanu si a onor. nostri abonati, ca fói'a anunciata de noi cu titlulu „Albin'a Daciei" se va numi „Albin'a Carpatiloru". Inaltulu ministeriu ung. de interne, prin ordinatiunea s'a dela 5 Aug. a. c. Nr. 2523 ne interdice formalu intrebuintiarea cuventului „Daciei". „Acésta vorba — dice ordinatiunea — nu are nici unu feliu de intielesu indreptatitu... si acésta espressiune se tiene de acele cuvinte, care sunt scóse din lexiconulu agitatiuniloru ostile statului." In urm'a acestei ordinatiuni ne-amu vediutu nevoiti se modificamu numirea fóiei. Conditiunile de abonamentu remanu intru tóte asia, cumu s'au specificatu in programu.

Sibiiu, in 6 Augustu 1877.

Visarionu Romanu, editoru. I. Al. Lapedatu, redactoru.

Éca ordinatiunea, de care este vorb'a mai susu:

„Nr. 563/pres. 1877.

Domnului directoru Visarionu Romanu
in loco.

In urm'a insciintiarei Domniei tale tramise mie prin organulu vice-comitelui in 18 Iuliu a. c., ca ai de gandu a edá o fóia periodica beletristica, care se apara inca in

lun'a lui Augustu a. c., eu am facutu despre acésta, si anume pe bas'a respectiveloru ordinatiuni ministeriali din 1852, aretare Escelentiei sale domnului ministru reg de interne. Prin ordinatiunea s'a din 5 Augustu a. c. Nr. 2523 gasindu, ca in titlulu fóiei vorb'a „Daciei“ nu se póte concede din acea causa, ca acésta vorba in genere nu are nici unu feliu de intielesu indreptatitu, si ca mai departe acésta espressiune se tiene de acele cuvinte, care sunt scóse din lexiconulu agitatiuniloru ostile statului, te provocu pe Domni'a ta, cá din titlulu fóiei „Albin'a Daciei“ se stergi cuventulu „Daciei“ si se iei cá titlu alu fóiei altu cuventu, care se póta fi acceptatu in sensulu legiloru; despre acést'a se me insciintiedi indata, cá se potu face aretarea la loculu mai inaltu. —

Sibiiu, in 10 Augustu 1877.

Comite supremu alu comitatului Sibiiu si comite sasescu Wächter.“

Noutati diverse.

— (La diu'a onomastica a Majestatii Sale.) Diu'a de 18 Augustu s'a serbatu si in Blasiu cu tóta solemnitatea. Sant'a lithurgia s'a celebratu la 9 óre demanéti'a in cathedrala de Escelenti'a S'a dlu archiepiscopu si metropolitu Dr. Ioanu Vancea cu numerósa asistentia. La prandiulu festivu datu de Escelenti'a S'a au fostu invitatu clerulu, corpulu professoralu si siefii autoritatiloru locale. Esc. S'a dlu metropolitu a ridicatu primulu toastu pentru Majestatea S'a imperatulu si regele, pentru principele de coróna si intrég'a dinastia. — Nu mai puçinu solemna a fostu serbarea aniversarei dilei de nascere a monarchului nostru in Sibiiu. In biseric'a cathedrala gr. or. s'a celebratu sant'a lithurgia de p. archiepiscopu si metropolitu Mironu Romanu cu mare asistentia. La 2 óre p. m. a fostu prandiu mare la Esc. S'a metropotitulu la care au fostu invitate 66 persóne, intre cari din partea militara au luatu parte dlu divisiunariu, maresialulu locotenente David Gyurits Vitez de Sokolgrada, ér' mai pe urma si generalulu comandante de Ringelsheim la care inca a fostu prandiu, si alte persóne distinse dintre cleru, militari si civili. Esc. S'a metropolitulu a ridicatu mai antaiu unu toastu in limb'a germana pentru Majestatea S'a si dinastia, apoi in limb'a maghiara pentru Maj. S'a imperatés'a si regin'a si in fine unulu in limb'a romana pentru S. I. principele de coróna Rudolfu.

— Ni se scrie din Gherl'a 18 Augustu: Diu'a nascerei Majestatii sale prea bunului nostru Domnitoriu a fostu si pentru noi Gherlenii o dî de dupla serbatóre. La órele 8 deminétia s'a tienutu in capel'a episcopésca cultulu divinu sub pontificarea Illustrissismului Domnu Episcopu, concelebrandu membrii venerabilelui capitulu cathedrale si clerulu gremiale, inaltienduse rogatiuni ferbenti pentru sanatatea si indelung'a viétia a prea gloriosului Domnitoriu, la altariulu a totu poternicului D-dieu; si asistandu unu numeru frumosu de oficieri dela regimentulu Regelui Tieriloru de diosu (Niederlande) Nr. 63, care acumu se afla in marsiu catra Clusiu, si unu numeru mare din locuitorii romani din locu. In onórea dilei Illustritatea s'a a intrunitu la mésa s'a frugala pre intregu corpulu oficieriloru cá la 30 persóne, si alti fruntasi a oficieloru publice cu totii la 50 persóne, unde mai antaiu s'a redicatu toastu de Illustrissismulu d. Ep. pentru Majestatea sa si pentru intrég'a casa Domnitóre, apoi au urmatu alte toaste pentru armata, oficierii ei, s. a. Traiésca Maiestatea S'a prea gloriosulu nostru Domnitoriu la multi ani fericiti, se póta conduce la limanulu fericirei pre tóte popórele supuse sceptrului seu! †

— (Congressu nationalu bisericescu.) Cetimu in „Telegrafulu Romanu“: „Espirandu cu finea lui Septembre a. c. periodulu de trei ani alu congressului nostru nationalu bisericescu, care fusese prorogatu la anulu 1874, Escel. Sa parintele archiepiscopu si metropolitu alu nostru Mironu Romanulu conformu stat. org. a dispusu, a se efectui alegerile de deputati congressuali in tóte eparchiele pe noulu periodu de 3 ani alu congressului, ce se incepe cu 1 Octombre a. c. ér' incatu privesce insasi convocarea acelui congressu s-a reservatu, a-o face prin alta dispositiune speciala.“

— (La scól'a normala principala romana din Monoru) se incepe cursulu scolasticu pre anulu 1877/8 cu 3 Septembre a. c. st. n. Se primescu toti pruncii, cari au etatea receruta fora distingere de nationalitate si confessiune, si fora de a solvi vreo tacsa scolara séu asia numitulu didactru. Directiunea scólei normale Monoru, 19 Augustu 1877. Isidoru Titieni, directore.

— (O mesura laudabila a directiunei posteloru reg. ung.) Espeditiunea diuarieloru va fi de aici incolo mai regulata si mai strictu supraveghiata. Plangerile numeróse ale abonentiloru la administratiunile diuarieloru si a acestor'a la directiune au avutu in fine unu bunu resultatu. Directiunea s'a decisu a face finitu neregularitatii si abusuriloru. Abonentii din tóte partile se geluiau ca esemplariele le sosescu neregulatu, de multe ori prea tardiu, manjite, cetite de altii s. a. Administratiunile diuarieloru respective in casurile cele mai multe n'avéu ce face, ca-ci vin'a nu erá a loru, gresiél'a in espeditiune se facea mai cu séma la oficiele postale. Spre a face finitu acestoru neajunse directiunea posteloru a adressatu unu circulariu la tóte oficiele postale in care se ordona cá se se duca o lista esacta despre tóte esemplarele diuarieloru cate sosescu, si se se insemne esactu pe adressele esemplarieloru retacite, unde s'au aflatu, in pachetulu administratiunei, séu in cela alu vreunui oficiu postalu, pentru cá adressatulu se scie indata, a cui e erórea. Oficiulu acela postalu care va intrelasá a face acést'a, va fi pedepsitu cu-o amenda de 5 fl. Déca se va aflá ca vr'unu esemplariu a fostu retienutu, deschisu, cetitu séu manjitu, oficiulu respectivu postalu va fi pedepsitu cu-o amenda de 5 fl. Oficiele postale mobile si amploiatii registratori suntu provocati cá observatiunile ce le ar' face in privinti'a acést'a se le aduca indata la cunoscinti'a directiunei posteloru aratandu numele oficiului postalu respectivu, ca-ci la din contra voru fi si densii pedepsiti cu acea amenda.

— (Dómnele coloniei francese din Romani'a) au publicatu in „L'Orient“ unu appelu caldurosu in favorulu soldatiloru romani raniti adressatu catra francesii locuitori in Romani'a, in care se dice intre altele: „Nu potemu se uitamu concursulu simpathicu ce l'au intempinatu ranitii francesi la 1870 si 1871 in Romani'a.“ — Dómnele din comitetu voru arangiá pentru scopulu acest'a si o soarea cu tombola (jocu de loteria). Redactiunea diuariului „L'Orient“ a subscrisu 100 franci.

Pretiurile piatiei

in 24 Augustu 1877.

	Hectolitre.	fl. cr.		Hectolitre.	fl. cr.
Granu	fruntea	8.10	Mazerea		7.—
	midiulocu	7.50	Lintea		—.—
	de diosu	7.—	Fasolea		—.—
Mestecatu		6.25	Cartofi		2.—
Secara	fromósa	5.—	Sementia de inu		12.50
	de midiulocu	4.50		1 Chilo.	fl. cr.
Ordiulu	frumosu	4.40	Carne de vita		—.36
	de midiulocu	4.20	„ de rimatoriu		—.48
Ovesulu	frumosu	2.50	„ de berbece		—.24
	de midiulocu	2.40		100 Chile.	fl. cr.
Porumbulu		4.50	Seu de vita prospetu		42.—
Meiu		5.50	„ „ „ topitu		—.—
Hrisca		—.—			

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 24 Augustu st. n. 1877.

5% Rent'a charthia (Metalliques)	63.65	Oblig. rurali ungare	74.25
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu)	66.80	„ „ Banat-Timis.	74.50
Losurile din 1860	112.—	„ „ transilvane	73.90
Actiunile bancei nation.	833.—	„ „ croato-slav.	—.—
„ instit. de creditu	176.60	Argintulu in marfuri	105.35
Londr'a, 3 luni	120.50	Galbini imperatesci	5.72½
		Napoleond'ori	9.66
		Marci 100 imp. germ.	59.15

Concursu.

Pentru ocuparea postului de notariu cercuale in notariatulu Streza Cartîsiórei cu comunele afiliate Streza Cartîsióra, Oprea Cartîsióra, Scoreiu si Arpasiulu superióre impreunatu cu unu salariu anuale de 400 fl. v. a. si cuartiru liberu in comun'a Streza Cartîsióra, se escria prin acést'a concursu cu terminu pana in **2 Septembre 1877.** Doritorii de a compete au a-si asterne suplicele loru instruite in sensulu §. 74 articlulu de lege XVIII din 1871 pana la susu numitulu terminu, acestui oficiu, dovedindu totuodata ca cunoscu si limb'a maghiara.

Arpasiulu inferióre, 30 Iuliu 1877.

3—3 **Oficiulu pretoriale.**

La numerulu acest'a se alatura catalogulu **librariei W. Krafft in Blasiu.**

Redactoru respundietoriu si editoru
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tipariulu lui
IOANE GÖTT si fiu HENRICU.